

Simon Cerkovnik,
Frane Erčulj

Analiza napadalne taktike slovenske košarkarske reprezentance v izločilnem delu evropskega prvenstva 2017

Izvleček

Slovenska košarkarska reprezentanca je lansko leto v Istanbulu osvojila naslov evropskega prvaka. Strokovnjaki so se bolj ali manj strinjali, da ji je to uspelo predvsem zaradi hitre in učinkovite igre v napadu, v kateri so do izraza prišle individualne kvalitete nosilcev igre, ki so s pomočjo soigralcev in z moštveno igro prihajali do t. i. lahkih metov oziroma lažjega zaključevanja napadov. V članku podrobneje analiziramo nekatere značilnosti in taktiko igre slovenske reprezentance v napadu na štirih tekmah zaključnega dela prvenstva. Ugotavljamo, da je bila slovenska reprezentanca, kar se tiče telesne višine igralcev, v povprečju najnižja, hkrati pa povprečju najmlajša med izbranimi reprezentancami. Igralci Slovenije so na tekmo odigrali v povprečju 51,8 postavljenih napadov, ki so v povprečju trajali 13,7 sekunde, 14,8 zgodnjih napadov (6,3 s), 4 protinapade (3,2 s) in imeli povprečno 22,8 dodatnih napadov, ki so bili posledica skoka v napadu ali osebne napake nasprotnika in so povprečno trajali 5,2 sekunde. Igralci slovenske reprezentance so bili boljši od svojih nasprotnikov v večini osnovnih kazalcev učinkovitosti igre na vseh tekmah, razen v številu skokov in izgubljenih žog. Na rezultatsko uspešnost slovenske reprezentance je po našem mnenju imelo velik vpliv število osebnih napak nasprotnikov, zaradi česar so slovenski košarkarji dosegli 14,7 točk več iz prostih metov kot nasprotniki. Še bolj je na uspešnost igre naše reprezentance vplival zelo dober met iz igre (47,6 %), kakor tudi zelo dober odstotek zadetih prostih metov (80,7 %).

Ključne besede: košarka, napad, Slovenija, evropsko prvenstvo.

Foto: arhiv KZS

Analysis of offence tactics of the slovenian national basketball team in the knockout stage of the 2017 european basketball championship

Abstract

Last year the Slovenian National Basketball Team won the title of European Champion in Istanbul. The experts agreed more or less that its success was mainly due to a fast and efficient game in offences during which individual qualities of the key players came to the forefront as the latter, with their co-players' help and thanks to team play, had the chance to score easy shots or complete offensive actions more effectively. The article analyses in detail some characteristics and the tactics of the Slovenian National Basketball Team's play in offence during 4 matches of the final part of the championship. We established that the Slovenian national team was the shortest on average in terms of players' body height and at the same time the youngest on average of all the selected national teams. The Slovenian players executed of 51.8 set offences per match on average, which lasted for 13.7 seconds on average, 14.8 early offences (6.3 s) and 4 fast breaks (3.2 s) as well as launched 22.8 additional offences on average, resulting from offensive rebounds or opponents' personal fouls, which averaged 5.2 s. The players of the Slovenian National Basketball Team were better than their opponents in most of basic efficiency indicators in all matches, except for number of jumps and lost balls. In our opinion, the great performance of the Slovenian national team was largely due to the high number of opponents' personal fouls, owing to which the Slovenian basketball players scored 14.7 points more from free throws than their opponents. The Slovenian national team's performance was boosted even more by very efficient field shots (47.6%) and a very high percentage of successful free throws (80.7%).

Key words: basketball, offence, Slovenia, European Championship

■ Uvod

Zgodovina evropskih prvenstev v košarki in slovenskih nastopov na tem tekmovanju

Priprave na olimpijske igre leta 1936 v Berlinu in razvoj košarke v Evropi sta bila ključnega pomena, da so leta 1935 organizirali prvo evropsko prvenstvo v Ženevi (Žibrat, 1996).

Jugoslovanska reprezentanca, v kateri so praviloma pomembno vlogo igrali tudi slovenski košarkarji, se je prvega evropskega prvenstva udeležila leta 1947 v Pragi. V obdobju petdesetih in šestdesetih let prejšnjega stoletja je vodilno vlogo v evropskem prostoru imela reprezentanca Sovjetske zveze, v šestdesetih in sedemdesetih letih pa je primat evropske košarke postopoma prevzemala reprezentanca Jugoslavije. Do leta 1970 je Jugoslavija dosegla tri druga mesta in eno tretje mesto na evropskih prvenstvih, pri čemer je eno od glavnih vlog odigral slovenski košarkar Ivo Daneu. Na naslednjih treh evropskih prvenstvih je jugoslovanska reprezentanca, člana katere sta bila tudi Vinko Jelovac in Joško Papič, osvojila naslov evropskih prvakov, pri čemer je venomer bila trd boj z Sovjetsko Zvezo. Rivalstvo s Sovjetsko zvezo se je nadaljevalo tudi v osemdesetih letih, ko sta omenjeni reprezentanci osvojili veliko večino prvenstev. V tem obdobju sta slovenski pridih reprezentanci Jugoslavije dajala najprej Peter Vilfan, kasneje pa Jure Zdovc. Slednji je bil tudi član zadnje jugoslovanske reprezentance, ki je leta 1991 osvojila naslov evropskih prvakov v Rimu.

Tudi po razpadu Jugoslavije smo v samostojni Sloveniji imeli zelo dobre košarkarje, zato so bila pričakovanja javnosti glede uspešnosti slovenske reprezentance visoka (Pavlovič, 2000). Slovenska reprezentanca se je uvrstila na vsa evropska prvenstva v obdobju samostojne Slovenije, vendar pa v večini primerov na njih ni dosegla zelenih rezultatov. Pogosto se v reprezentanci niso zbrali vsi najboljši košarkarji, saj so mnogi odpovedovali nastope zaradi različnih razlogov. Že na prvem evropskem prvenstvu po osamosvojitvi Slovenije, na katerem je nastopila slovenska reprezentanca, je bil rezultat slabši od pričakovanih in podobno se je nadaljevalo vse do evropskega prvenstva leta 2005, ko se je Slovenija prvič prebila med najboljših deset ekip. Vse do lanskega leta je bila najboljša uvrstitev slovenske reprezentance na EP 4. mesto, ki smo ga osvojili leta 2009, pod vodstvom

trenerja Jureta Zdovca. Tako zelene medalje nam ni uspelo osvojiti niti na EP 2013, ki smo ga gostili v Sloveniji. Ko smo po precejšnji menjavi generacije na EP 2015 osvojili šele 12. mesto se je verjetno marsikdo bal, da bo slovenska reprezentanca za kar nekaj časa zapadla v rezultatsko krizo. Vendar pa se je izkazalo, da so bili to »računi brez krčmarja«, saj je na presenečenje mnogih naslov evropskega prvaka na EP leta 2017 osvojila prav Slovenija.

Dosedanje uvrstitve slovenke reprezentance v košarki na evropskih prvenstvih:

- Evropsko prvenstvo v Nemčiji, 1993 – 16. mesto
- Evropsko prvenstvo v Grčiji, 1995 – 12. mesto
- Evropsko prvenstvo v Španiji, 1997 – 14. mesto
- Evropsko prvenstvo v Franciji, 1999 – 10. mesto
- Evropsko prvenstvo v Turčiji, 2001 – 15. mesto
- Evropsko prvenstvo na Švedskem, 2003 – 10. mesto
- Evropsko prvenstvo v Srbiji in Črni gori, 2005 – 6. mesto
- Evropsko prvenstvo v Rusiji, 2007 – 7. mesto
- Evropsko prvenstvo na Poljskem, 2009 – 4. mesto
- Evropsko prvenstvo v Litvi, 2011 – 7. mesto
- Evropsko prvenstvo v Sloveniji, 2013 – 5. mesto
- Evropsko prvenstvo v Hrvaški, Nemčiji, Latviji in Franciji, 2015 – 12. mesto
- Evropsko prvenstvo v Turčiji, Romuniji, Izraelu in Finskem. 2017 – 1. mesto

Tabela 1
Struktura košarkarske igre (Dežman in Erčulj, 2000)

DELI IGRE				
1. polčas		2. polčas		Podaljšek(ški)
1. četrtina	2. četrtina	3. četrtina	4. četrtina	
IGRALNE ENOTE				
n o n o n o n o n o n o n o n o n o n o n o n o n o				
FAZA NAPADA - n			FAZA OBRAMBE - o	
Podfaza prenosa žoge	Podfaza priprave in zaključka napada	Podfaza obrambe proti presosu žoge	Podfaza oviranja priprave in zaključka napada	
Hitri napadi	Hitri napadi	Proti hitrim napadom	Proti hitrim napadom	
– protinapadi	– protinapadi	– proti protinapadom	– proti protinapadom	
– zgodnji napad	– zgodnji napad	– proti zgodnjim napadom	– proti zgodnjim napadom	
Proti prehodnim obrambam		Prehodne obrambe		
– osebnim presing obrambami		– osebne presing obrambe		
– conskim presing obrambami		– conske presing obrambe		
– kombiniranim presing obrambami		– kombinirane presing obrambe		
Prehodi v postavljene napade	Postavljeni napadi	Vračanje v postavljene obrambe	Postavljene obrambe	
	– proti osebnim obrambam		– osebne obrambe	
	– proti conskim obrambam		– conske obrambe	
	– proti kombiniranim obrambam		– kombinirane obrambe	
Aciklični in ciklični elementi (gibanja)			Aciklični in ciklični elementi (gibanja)	

Struktura košarkarske igre

Košarkarska tekma je sestavljena iz dveh polčasov, vsak od njiju pa iz še iz dveh delov (četrtin). Posamezni del igre sestavlja več igralnih enot, vsaka pa je sestavljena iz faze napada in faze obrambe. Obe delimo na dve podfazi (fazo prenosa žoge ter fazo priprave in zaključka napada), te pa nadalje na posamezne tipe napada oziroma obrambe. Faza napada traja od trenutka, ko moštvo pride v posest žoge, do trenutka, ko moštvo izgubi posest nad njo (Dežman, 2000). Napad se lahko začne s podajo izza čelne črte po zadetku nasprotnika, po njegovem zadnjem prostem metu, ki ni bil uspešen, ali pa z uspešno zaključno akcijo v obrambi. Največkrat traja do uspešnega ali neuspešnega meta na koš, izgubljene žoge ali do izteka časa, ki ga ima ekipa na voljo za napad. Napad se lahko nadaljuje po skoku za žogo v napadu, (po zgrešenem metu iz igre ali zgrešenem zadnjem prostem metu), pa tudi, ko sodnik prisodi ekipi novih 24 oziroma 14 sekund za napad. Faza obrambe traja od trenutka, ko moštvo izgubi žogo, do trenutka, ko ponovno pride v posest žoge (Dežman in Erčulj, 2000).

Prav tako je košarkarska igra sestavljena iz aktivnih faz (ko igralni čas teče) in pasivnih faz (ko igralni čas stoji).

Faza napada

Faza napada je sestavljena iz ene, dveh ali treh podfaz.

Prva podfaza napada je prenos žoge. Ta se začne s podajo izza mejne črte, s sodniškim metom ali z uspešno obrambno akcijo v obrambni polovici in se konča, ko igralec prenese žogo preko sredine igrišča ali pa če je bila nad njim še v obrambni polovici storjena osebna napaka. Za tem se začne druga podfaza oziroma priprava napada. Ta podfaza se začne takoj, ko se po prenosu žoge preko sredine igrišča prvi napadalec v napadalni polovici dotakne žoge, s podajo izza mejne črte v napadalni polovici igrišča ali z uspešno obrambno akcijo v napadalni polovici igrišča. Priprava napada se zaključuje z napako (izgubljeno žogo) ali sklepno napadalno akcijo oziroma z zaključkom napada. Zaključek napada je sestavljen iz napadalne akcije, ki se zaključuje z metom na koš ali prostimi meti. Običajno se začne po pripravi napada, vendar se lahko zgodi tudi takoj po prenosu žoge ali po skoku za odbito žogo v napadu (Dežman, Erčulj, Leskošek idr., 2012).

Košarkarski strokovnjaki so si večinoma enotni, da lahko govorimo o naslednjih tipih napada (Trninič, 1996; Dežman, 2005; Dežman, 2010; Dežman in Wright, 2010; Kralejić in Jakovljević, 2008; Tsamourtzis in sod. (2005); Kralj, 2015; Grgič, 2016):

- **Protinapad** je hiter napad, pri katerem napadalec med prenosom žoge prehitijo obrambne igralce in zaključijo napad s številčno premočjo ali proti manjšemu številu obrambnih igralcev. Protinapad lahko izvedemo po uspešnem skoku v obrambi, sodniškem metu, podaji izza čelne ali bočne črte ali po prestreženi žogi.
- **Zgodnji napad** je hiter napad, pri katerem je ključen hiter prenos žoge, ki omogoča praviloma hitrejši in lažji zaključek napada proti še neorganizirani obrambi nasprotnika. Običajno zgodnji napad odigra vseh pet igralcev. Zgodnji napad se največkrat izvede po neuspešnem protinapadu, ko se obrambni igralci komaj vrnejo ali pa se še niso vrnili pod svoj koš. Drugi način izvedbe zgodnjega napada je, ko ga napadalec poizkušajo odigrati pred postavljenim napadom, ko so obrambni igralci sicer že pod košem, vendar se še niso začeli organizirano braniti.
- **Postavljeni napad** je napad, ki ga napadalec izvedejo proti organizirani postavljeni obrambi. Postavljeni napad je osnovno sredstvo kolektivne taktike napada in je praviloma najbolj pogost tip napada. Ekipa postavljeni napad igrajo v primeru, ko jim okoliščine ne omogočajo izvesti protinapada ali zgodnjega napada, ali pa je postavljeni napad del taktične zamisli trenerja, s katerim želi umiriti ritem igre. Tovrstni napadi običajno trajajo med 10 in 15 sekundami.
- **Napad proti prehodnim obrambam** je napad, s katerim napadalec skušajo uspešno prenesti žogo v napadalno polovico proti prehodni (osebni ali conski presing) obrambi in nadaljevati z organiziranim napadom.

Namen dela

Slovenska košarkarska reprezentanca je na štiridesetem evropskem prvenstvu stare celine leta 2017 v Istanbulu osvojila naslov evropskega prvaka. Na poti do naslova prvakov je premagala kar nekaj zelo močnih reprezentanc, ki so v zadnjem desetletju prevladovali v Evropi. Igra slovenske repre-

zentance je bila povsem drugačna kot prejšnja prvenstva. Spremenila se je predvsem v fazi napada, kjer so slovenski igralci igrali zelo hitro in atraktivno košarko z zelo učinkovitim napadom. Javnost se je spraševala, kaj je vzrok za tako dobro igro slovenskih košarkarjev, predvsem, kaj je razlog tako učinkovite igre v napadu z veliko koši. Zato bomo v članku podrobneje analizirali igro slovenske reprezentance v fazi napada, pri čemer se bomo poglobili v vse tri glavne tipe napadov. Analizirali bomo tudi sestavo ekipo slovenske košarkarske reprezentance in njenih nasprotnic.

Metode dela

Slovenija je prvi (skupinski) del evropskega prvenstva 2017 odigrala na Finskem, kjer je premagala vse nasprotnike in se kot zmagovalka skupine A uvrstila v izločilni del prvenstva, ki ga je gostila Turčija. Izločilne tekme so potekale v Istanbulu, kjer je slovenska reprezentanca prav tako ostala neporažena in tako osvojila naslov evropskih prvakov. Analizirali bomo fazo igre v napadu, tako podfazo tranzicijskega kot pozicijskega napada slovenske reprezentance, pri čemer smo upoštevali vse možne izpeljave napadov ne glede na njihovo uspešnost.

Vzorec ekip in tekem

V vzorec ekip smo zajeli ekipo slovenske moške košarkarske reprezentance ter njene nasprotnice v izločilnih tekmah na Evropskem prvenstvu 2017 (Ukrajina, Latvija, Španija in Srbija). Analizirali smo vse štiri tekme zaključnega dela prvenstva, na katerih je igrala slovenska reprezentanca. Pri tem smo se osredotočili na analizo igre

Tabela 2

Nasprotniki in rezultati tekem slovenske reprezentance v izločilnem delu EP 2017

1/8 finala, sobota 9. 9. 2017, Istanbul	Slovenija : Ukrajina 79 : 55 (26 : 17, 16 : 10, 26 : 16, 11 : 12)
1/4 finale, torek 12. 9. 2017, Istanbul	Slovenija : Latvija 103 : 97 (34 : 23, 17 : 32, 25 : 11, 27 : 31)
1/2 finale, četrtek 14. 9. 2017, Istanbul	Španija : Slovenija 72 : 92 (19 : 25, 26 : 24, 12 : 24, 15 : 19)
finale, nedelja 17. 9. 2017, Istanbul	Slovenija : Srbija 93 : 85 (20 : 22, 36 : 25, 15 : 20, 22 : 18)

slovenske reprezentance, medtem ko igra ostalih služi zgolj za primerjavo. Z analizo štirih tekem smo dobili vpogled v lastnosti in taktične značilnosti, ki so slovensko reprezentanco pripeljale vse do osvojitve naslova evropskega prvaka.

Vzorec spremenljivk

Za vsako izbrano tekmo smo analizirali enajst temeljnih spremenljivk igralne učinkovitosti v napadu (Tabela 3) ter tri izpeljane spremenljivke (Tabela 4), ki merijo izkoristek metov.

Tabela 3

Temeljne spremenljivke igralne učinkovitosti

Temeljne spremenljivke v napadu

ZP – zadeti prosti met

Z2 – zadeti met za 2 točki

Z3 – zadeti met za 3 točke

NP – neuspešni proti met

N2 – neuspešni met za 2 točki

N3 – neuspešni met za 3 točke

PM – vrženi prosti meti

M2 – vrženi meti za 2 točki

M3 – vrženi meti za 3 točke

AS – asistence

IZ – izgubljene žoge

Tabela 4

Izpeljane spremenljivke igralne učinkovitosti

Izkoristek metov

Odstotek zadetih metov za dve točki

$$Z2P = (Z2 / (Z2 + N2)) * 100$$

Odstotek zadetih metov za tri točke

$$Z3P = (Z3 / (Z3 + N3)) * 100$$

Odstotek zadetih prostih metov

$$ZPP = (ZP / (ZP + NP)) * 100$$

S pomočjo analize videoposnetkov tekem smo za posamezno vrsto napada izračunali tri spremenljivke, in sicer število posameznih napadov, povprečni čas trajanja napada ter njihovo uspešnost (Tabela 5).

Za ustrezno klasifikacijo napadov smo postavili kriterije, po katerih smo razvrstili vsak napad. V kategorijo protinapada smo uvrstili vsak napad, ki je po osvojeni žogi potekal zelo hitro z enim, dvema, tremi ali štirimi igralci, ki so zaključili napad s številčno premočjo. V zgodnje napade so uvrščeni napadi, pri katerih so po hitrem organiziranem prenosu žoge napadalni igralci izvedli

Tabela 5

Ostale spremenljivke

Napad

	Postavljen napad:
1.	Število Povprečen čas trajanja Uspešnost
	Zgodnji napad:
2.	Število Povprečen čas trajanja Uspešnost
	Protinapad:
3.	Število Povprečen čas trajanja Uspešnost
	Dodatni napad po postavljenem napadu:
4.	Število Povprečen čas trajanja Uspešnost
	Dodatni napad po zgodnjem napadu:
5.	Število Povprečen čas trajanja Uspešnost
	Dodatni napad po protinapadu:
6.	Število Povprečen čas trajanja Uspešnost
	Dodatni napad po prekinjenem napadu:
7.	Število Povprečen čas trajanja Uspešnost

zaključek napada proti obrambi, ki še ni bila postavljena. Pri tem obrambni igralci niso bili v številčno podrejenem položaju, niso pa še organizirano branili nasprotnikovega napada. To pomeni, da so se lahko vsi obrambi igralci že vrnili v svojo obrambno polovico, vendar še niso zavzeli položaja na igrišču, ki je bil optimalen pri njihovem načinu branjenja. Za postavljene napade smo šteli napade, ki so trajali dalj časa in so se igrali proti postavljeni obrambi, ki se je organizirano branila. Dodatne napade smo razdelili v štiri podkategorije:

- dodatni napad po neuspešno zaključenem protinapadu in uspešnem skoku v napadu,

• dodatni napad po neuspešno zaključenem postavljenem napadu in uspešnem skoku v napadu,

• dodatni napad po neuspešno zaključenem postavljenem napadu in uspešnem skoku v napadu,

• dodatni napad po prekinitvi z osebno napako ali izbito žogo s strani nasprotnika.

Analizirali smo tudi taktične kombinacije postavljenih napadov, zgodnjih napadov, protinapadov ter kombinacije pri vnašanju žoge v igrišče.

Metode obdelave podatkov

Posnetke izbranih tekem smo si pogledali na uradni spletni strani FIBA-e (<http://www.fiba.basketball/eurobasket/2017>) in jih analizirali s pomočjo Windows media playerja. Na omenjeni spletni strani smo pridobili tudi podatke košarkarske statistike o igri posameznih ekip in igralcev. Vse statistične podatke smo zapisali v programu Microsoft Excel 2016 in jih obdelali z osnovnimi postopki opisne statistike in prikazali v obliki grafov in tabel. Vse skice prikaza poteka napadov smo naredili z aplikacijo Basketball Playbook 012 – 1 (<http://www.jes-soft.com/playbook>).

Rezultati in razlaga

Telesna višina in starost igralcev

V Tabeli 6 vidimo ekipo Slovenije, kjer lahko razberemo igralno številko, igralno mesto, višino ter starost posameznega igralca. Povprečna višina ekipe je bila 199,5 cm, povprečna višina branilcev 189,8 cm, kril 202 cm ter centrov 209,8 cm.

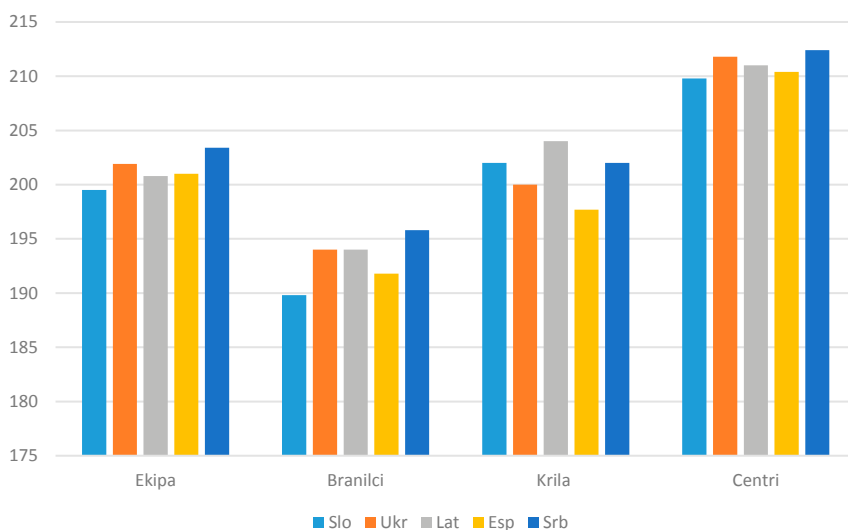
Igralci slovenske reprezentance so bili v povprečju nižji od vseh njihovih nasprotnikov v izločilnem delu prvenstva. Povprečna višina igralcev je bila le pri reprezentanci Sloveniji nižja od 200 cm. V povprečju je imela najvišje igralce reprezentanca Srbije (203,4 cm), s katero se je Slovenija pomerila v finalu.

Pri primerjavi povprečne telesne višine branilcev ugotovimo, da so prav tako slovenski reprezentanti v povprečju najnižji in imajo edini povprečno višino pod 190 cm. Izstopa predvsem Matic Rebec, ki največ prispeva k nizkemu povprečju. Povprečno najvišje branilce je s 195,8 cm imela reprezentanca Srbije.

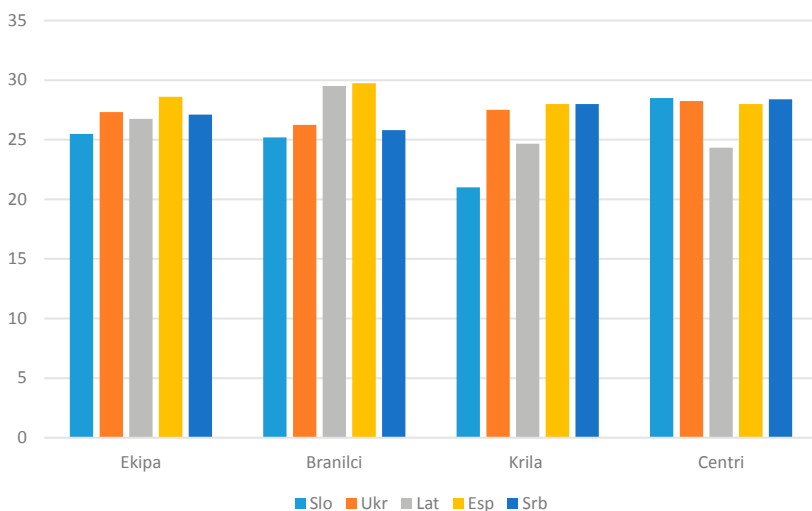
Tabela 6
Ekipe Slovenije

Št. igralca	Priimek in ime igralca	Igralno mesto	Višina igralca (cm)	Starost igralca
0	Randolph Anthony	C	211	28
1	Rebec Matic	B	180	22
3	Dragič Goran	B	191	31
6	Nikolić Aleksej	B	191	22
7	Prepelič Klemen	B	191	24
8	Murić Edo	K	202	25
11	Blažič Jaka	B	196	27
14	Vidmar Gašper	C	211	29
17	Zagorac Saša	C	206	33
22	Dimec Žiga	C	211	24
31	Čančar Vlatko	K	203	20
77	Dončić Luka	K	201	18

Legenda: B – branilec, K – krilo, C – center.

Slika 1. Primerjava povprečne telesne višine ekip in tipov igralcev.

Slika 2. Primerjava povprečne starosti ekip in tipov igralcev.

Na položaju krila so bili slovenski reprezentanti v povprečju višji od reprezentanc Ukrajine in Španije, medtem ko so bila krila Latvije in Srbije višja. Najvišje povprečje krilnih igralcev je imela Latvija, pri kateri je izstopal Bertans Davis z 209 cm.

Pri primerjavi centrov zopet ugotovimo, da so slovenski reprezentanti v povprečju najnižji in edini, katerih povprečje znaša manj kot 210 cm. Najvišje centre so imeli reprezentanti Srbije s povprečjem 212,4 cm, pri katerih je najbolj izstopal Boban Marjanović z 222 cm.

Slovenska reprezentanca je bila tudi daleč najmlajša med izbranimi ekipami. Povprečna starost ekipe je bila 25,5 let, branilcev 25,2 let, kril 21 let ter centrov 28,5 let. Še najbolj sta izstopala Saša Zagorac s 33 leti in Luka Dončić s 18 leti. Najstarejša nasprotnica je bila reprezentanca Španije z 28,6 leti, ki je imela kar pet igralcev, starejših od 30 let, in tudi najstarejšega igralca, proti kateremu so Slovenci igrali v drugem delu prvenstva (Pau Gasol, 37 let).

Analiza skupne taktike slovenske reprezentance v napadu

Taktika slovenske reprezentance v napadu je bila drugačna od preteklih let. Pod taktiko novega selektorja Igorja Kokoškova so Slovenci po zgledu igre v NBA in zaradi telesnih sposobnosti nekaterih igralcev velikokrat igrali hitre zgodnje napade, kar pomeni, da je bila igra veliko hitrejša, napade pa so zaključevali v krajšem času. Tako so, predvsem določeni igralci, poleg temeljnih akcij v postavljenem napadu pogosto igrali »blokiralj in vteci« (*pick, n' roll*). Ostali napadalci pa so svoja gibanja prilagajali omejeni situaciji.

Napadalne akcije so bile postavljene k ustvarjanju prostora za branilce, ki so zaključevali napade s takojšnjim metom, prodorom, igro 1 : 1 ali igro 2 : 2 s centrom, kjer so do izraza prišle individualne kvalitete Dragiča in strelske sposobnosti Prepeliča, pa tudi krilnega igralca Dončića, ki je velikokrat igral na položaju organizatorja igre ali branilca. Poleg tega so igrali tudi napade po globini, kjer je na položaju spodnjega centra Vidmar zaključeval napade s centrsko igro 1 : 1 ali podajo navzven. Igro po globini so igrali predvsem po neuspešno izvedenem zgodnjem napadu ali po uspešnem skoku v napadu. Če napadalna kombinacija ni bila uspešno izpeljana, so napad zaključevali z igro 1 : 1 ali z blokado igralcu z žogo.

Zgodnje napade so največkrat zaključevali po postavljanju blokade igralcu z žogo (center branilcu), ki so ji sledili različni zaključki.

Za vračanje žoge v igrišče so na izbranih tekmah uporabljali pet kombinacij, in sicer dve izza čelne črte in tri izza bočne.

Postavljeni napadi proti osebni obrambi

Slovenska reprezentanca je v povprečju odigrala 51,8 postavljenih napadov na tekmo, ki so v povprečju trajali 13,7 sekund. Poleg tega so slovenski reprezentanti odigrali v povprečju še 22,8 dodatnih napadov, ki so bili posledica skoka v napadu ali osebne napake nasprotnika in so povprečno trajali 5,2 sekunde.

V nadaljevanju bomo predstavili pet najbolj pogostih postavljenih napadov, ki jih je na izbranih tekmah igrala slovenska reprezentanca.

Napad 1 »križanje«

Slika 3. Napad 1 (začetek in nadaljevanje).

Napad 1 so slovenski košarkarji v povprečju odigrali 11,5 x na tekmo, trajal pa je povprečno 14,1 sekunde. Napad 1 (Slika 3) se je običajno začel tako, da je organizator igre (1) vodil žogo na levo ali desno stran, kjer je izvedel križanje z vročanjem z branilcem (2). Nato je organizator igre nadaljeval svo-

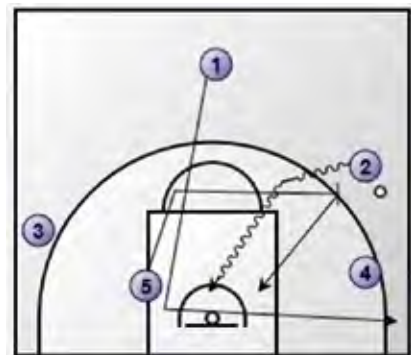
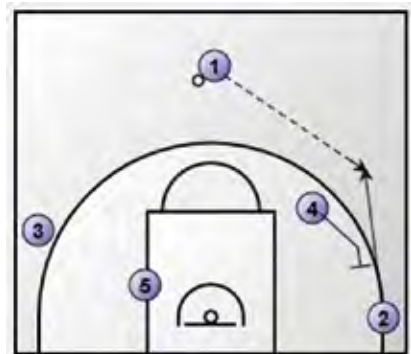
je gibanje do krilnega položaja, hkrati pa je branilec vodil proti vrhu »rakete«. Tam je podal žogo krilu (3), s katerim sta izvedla križanje z napeljevanjem. Medtem je krilni center (4), ki je stal na podaljšku črte prostih metov na strani krila, stekel na nasprotni krilni položaj. Ko sta branilec in krilo izvedla križanje, je krilo center (5) s strani postavil blokado. Po blokadi je krilo poizkušalo zaključiti s prodorom ali podajo centru, ki se je odcepil pod koš. Če mu to ni uspelo, je sledila podaja na krilo krilnemu centru ali organizatorju igre, ki je zopet poizkušal zaključiti napad z metom na koš ali prodorom.

Pri napadu 1 smo lahko zasledili tudi določene modifikacije, s katerimi so največkrat omogočili več prostora krilnemu igralcu za zaključek napadalne akcije. Po križanju z vročanjem je organizator igre križal tudi s krilnim centrom pod košem in s tem sprostil prostor krilu na strani, ki jo je napadal. Pri drugi različici je organizator ostal na isti strani igrišča. Krilni center ni pretekal na krilo na stran organizatorja, temveč se je odkril na bližnje krilo ali branilski položaj, s čimer je omogočil lažji napad krila na nasprotni strani. Pri tretji različici je krilni center začel na branilskem položaju in se je skozi celoten napad gibal na zunanjih položajih. Tam je z branilcem izvedel križanje z napeljevanjem ali z vročanjem.

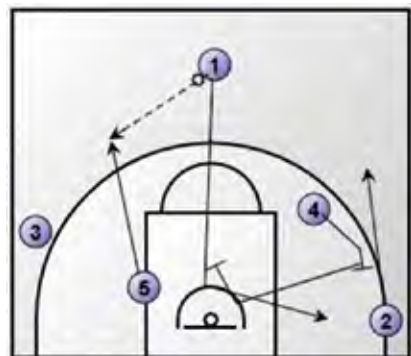
Napad 2 so naši košarkarji odigrali povprečno 9 x na tekmo. Tako kot napad 1 je tudi ta trajal povprečno 14,1 sekunde. Pri napadu 2 (Slika 4) je krilni center (4) postavil blokado na krilo branilcu (2), ki se je odkril in sprejel žogo od organizatorja igre (1). Medtem se je krilni center (4) odcepil nad črto za tri točke. Organizator igre (1) je nato vtekel pod koš in nato na krilni položaj na stran žoge. Med vtekanjem organizatorja igre je center (5) z nasprotne strani postavil blokado branilcu (2), ki je poizkušal zaključiti napad s prodorom oziroma s podajo igralcu, ki mu je postavil blokado ter se je odcepil pod koš ali pa nad črto treh točk.

Odigrano kombinacijo so izpeljali še na malce drugačna načina, ki so ju uporabili, ko je obramba »izskakovala« in podaja do branilca ni bila mogoča (Slike 5, 6 in 7).

Napad 2

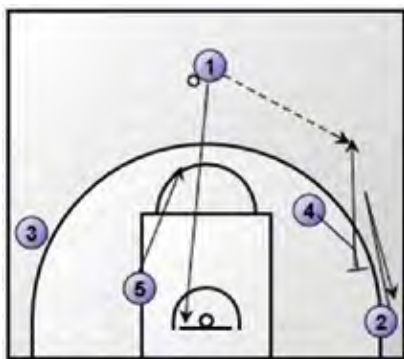

Slika 4. Napad 2 (začetek in nadaljevanje).

Slika 5. Napad 2 – 1. različica.

Pri prvi različici (Slika 5) se je napad nadaljeval tako, da se je center (5) odkril nad črto za tri točke, kjer je prejel žogo od organizatorja igre (1). Ta je nato vtekel pod koš, kjer je dobil blokado od krilnega centra (4), ki se je odcepil na pozicijo zgornjega centra. Zaključili so s podajo žoge organizatorju igre (1), ki se je po blokadi odkril na krilnem položaju, ali z igro »blokiral in vteci« z branilcem (2).

Slika 6. Napad 2 – 2. različica.

Drugo različico napada 2 so odigrali na dva načina. Če je obramba »izskakovala« in branilec (2) ni uspel priti do žoge, je žogo dobil krilni center (4), ki se je odcepil od blokade, kar vidimo na Sliki 9. Nato je organizator igre (1) vtekel pod koš, istočasno pa center (5) proti vrhu »rakete«, ki je nato na višini črte prostih metov postavil blokado organizatorju igre (1), ta pa se je odkril nad črto za tri točke. Če je organizator igre (1) uspel dobiti žogo, je sledil met na koš ali pa igra »blokiraj in vteci« s centrom (5). Ko podaja organizatorju igre (1) ni bila možna, sta igro »blokiraj in vteci« odigrala krilni center (4) ter branilec (2) na krilu.

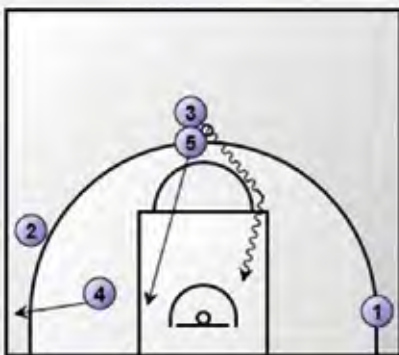

Slika 7. Napad 2 – 3. različica.

Ko obramba ni »izskakovala« in je branilec (2) dobil žogo, so odigrali akcijo, ki jo vidimo na Sliki 7. Organizator igre (1) je vtekel

pod koš, istočasno pa center (5) na vrh »rakete«. Ta je nato v višini črte prostih metov postavil blokado organizatorju igre (1), ki se je odkril nad črto za tri točke. Če je organizator igre (1) uspel dobiti žogo, je sledil met na koš ali pa igra »blokiraj in vteci« s centrom (5), ko pa žoge ni uspel dobiti, je center (5) odšel na stran postaviti blokado branilcu (2), ki je zaključil s prodorom ali podajo centru (5), ki se je odcepil pod koš.

Napad 3

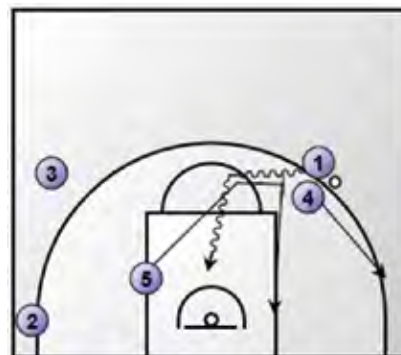
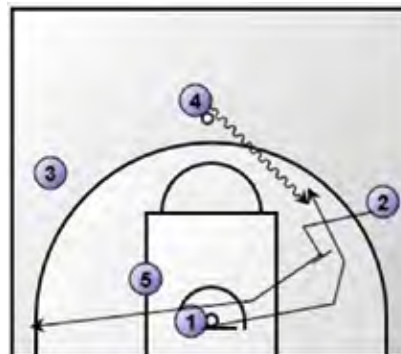
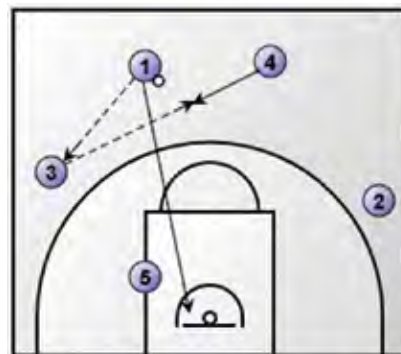

Slika 8. Napad 3 (začetek in nadaljevanje).

Tretji napad je bil v povprečju odigran 3 x na tekmo v 11,1 sekundi. V napadu 3 (Slika 8) je krilni center (4) na vrhu »rakete« postavil blokado branilcu (2), ki je pretekal (Slika 8). Medtem se je krilo pomaknilo na krilni položaj. Če se je uspel branilec dobro odkriti in mu je organizator igre (1) podal žogo, je ta lahko takoj zaključil z metom na

koš ali prodorom. V nasprotnem primeru se je odkril center (5), ki mu je organizator igre (1) podal žogo in nato stekel na krilo na strani žoge. Krilni center (4) je postavil blokado krilu (3), ki se je odkril na vrhu »rakete«, nato pa izvedel križanje z vročanjem s centrom (5). Za tem je krilo imelo možnost meta na koš, prodora ali podajo centru (5), ki je vtekel pod koš (Slika 14).

Napad 4

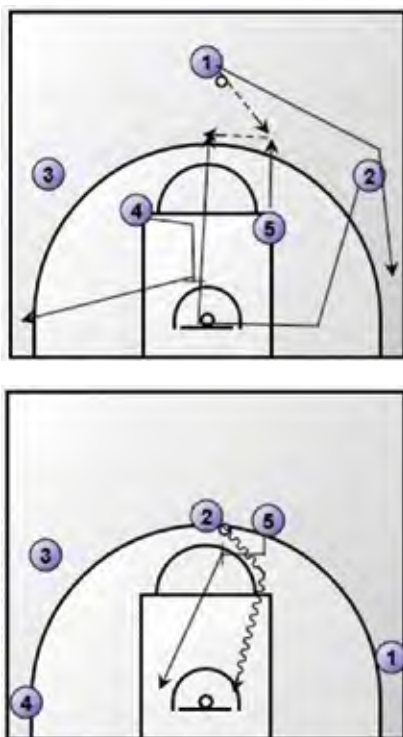

Slika 9. Napad 4 (začetek in nadaljevanje).

Četrti napad je bil odigran 4,2 krat na tekmo, v povprečnem času 15,1 sekunde. V napadu 4 (Slika 9) je organizator igre (1) podal žogo na stran do krila (3) in nato vtekel pod koš. Krilo (3) je podalo krilnemu centru (4) na vrh »rakete«, medtem ko se je na drugi strani branilec (2) pripravljal na postavitev blokade organizatorju igre (1). Krilni center (4) je vodil žogo skoraj do

branilca (2). Medtem je organizator igre (1) stekel mimo postavljene blokade in izvedel križanje z vročanjem s krilnim centrom (4). Branilec (2) je po postavljene blokadi pretekel »raketo« in šel na nasprotno krilo, krilni center (4) je po križanju šel na bližnje krilo, organizator igre (1) pa je imel več možnosti. Lahko se je takoj odločil za met, če je imel dovolj prostora, lahko je izvedel prodor ali pa počakal na blokado s strani centra (5), s katerim sta nato odigrala »blokiralj in vteci«, iz katerega je imel možnost prodora, podajo centru (5), ki se je odcepil pod koš, ali podajo na zunanje položaje.

Napad 5

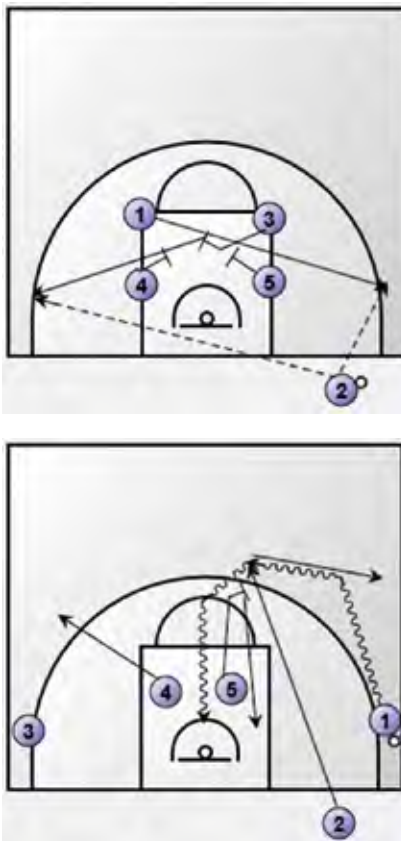
Slika 10. Napad 5 (začetek in nadaljevanje).

Napad 5 (Slika 10) je bil v poprečju odigran 5,5 x v 14,5 sekundah. Potekal je tako, da je organizator igre (1) podal žogo centru (5), ki se je odkril nad črto treh točk in nato odšel na krilni položaj na strani žoge. Medtem je začel branilec (2) vtekati pod koš, kjer mu je krilni center (4) postavil blokado in se odkril na vrhu »rakete«. Krilni center se je nato odcepil na bližnje krilo. Branilec (2) je na vrhu »rakete« prejel žogo, center (5) pa mu je postavil stransko blokado. Branilec (2) je nato zaključil s prodorom ali podajo igralcu, ki se je odcepil pod koš ali podajo na zunanje položaje. Igrali so tudi na drugačen način, in sicer tako, da sta namesto podaje in postavitve blokade centra (5) z branilcem izvedla križanje z vročanjem.

Kombinacije pri vračanju žoge v igrišče

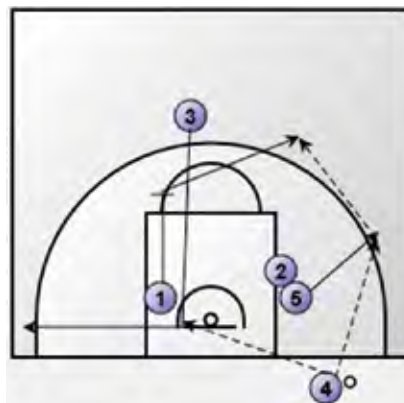
V nadaljevanju bomo predstavili nekaj najpogostejših napadov (kombinacij) pri vračanju žoge v igrišče izza čelne in bočne črte.

Vračanje žoge v igrišče izza čelne črte 1 »škarje«

Slika 11. Napad po podaji žoge izza čelne črte 1 (začetek in nadaljevanje).

Na Sliki 11 vidimo, kako je organizator igre (1) dobil dvojno blokado od krila (3) in centra (5) in se odkril na krilni položaj, da bi prišel v priložnost za takojšen met na koš. Če podaja ni bila mogoča, je krilo (3) dobilo blokado od krilnega centra (4) in se odkrilo na nasprotni krilni položaj, ki je bil prav tako zelo ugoden za takojšen zaključek napada z metom na koš. V večini je uspela vsaj ena od obeh podaj, ki ji je sledil takojšen zaključek. Če meta ni bilo, je igralec 1 vodil žogo na vrh »rakete« in tam žogo vročil branilcu (2). Ta je nato izvedel »blokiralj in vteci« s centrom (5) in zaključil napad s prodorom ali podajo igralcu, ki se je odcepil pod koš ali podajo na zunanje položaje. V primeru, da podaja do zunanjih branilcev ni bila možna, se je center (5) odkril na vrh »rakete« in vročil žogo branilcu (2).

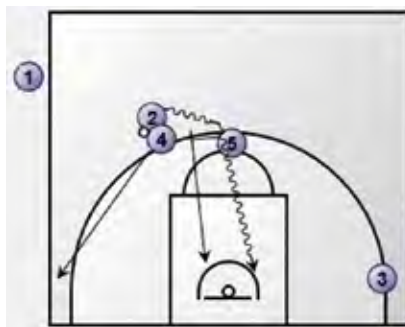
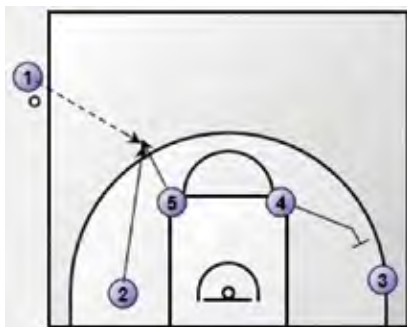
Slika 12. Napad po podaji žoge izza čelne črte 2 (začetek in nadaljevanje).

Vračanje žoge v igrišče izza čelne črte 2

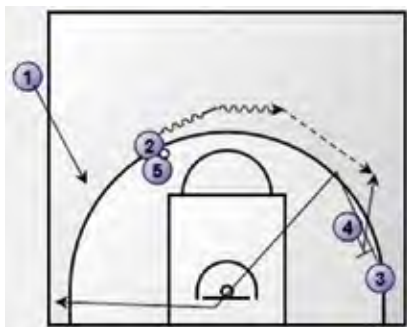
Organizator igre (1) je postavil blokado krilu (3) na črto za proste mete, kar lahko vidimo na Sliki 12. Ta je vtekel pod koš in ob dovolj dobri izvedbi je sledila podaja krilnega centra (4) in zaključek. Nato se je na položaj krila odkril center (5), ki je dobil žogo od krilnega centra (4) in podal organizatorju igre (1), ki se je odcepil na vrh »rakete«. Krilni center (4) je pretekel »raketo« in šel na nasprotni branilski položaj. Medtem je center (5) postavil blokado branilcu (2), ki je nato dobil žogo in zaključil napad z metom ali prodorom. Če si ni uspel pridobiti ustreznega položaja za zaključek, sta s centrom (5) odigrala »blokiralj in vteci«, nato pa je branilec (2) zaključil napad s prodorom ali podajo igralcu, ki se je odcepil pod koš ali podajo na zunanje položaje.

Vračanje žoge v igrišče izza bočne črte 1

Centra (4,5) sta se postavila na obe krajišči črte prostih metov, kot je prikazano na Sliki 13. Center (5), ki je bil postavljen bližje izvajalcu, se je odkril nad črto za tri točke, ka-

Slika 14. Napad po podaji žoge izza bočne črte 1 (različica).

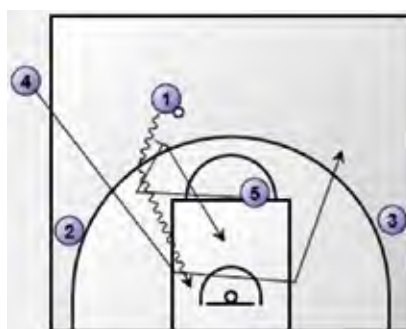
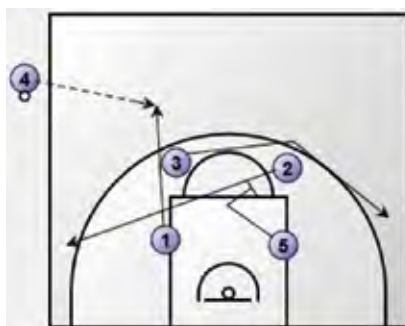

Na Sliki 14 vidimo različico predhodnega napada, kjer sta centra zamenjala postaviti in je bil bližje izvajalcu krilni center (4). Ta se je odkril, in nato vročil žogo branilcu (2), vendar je nato takoj dobil postavljen stranski blok centra (5). Medtem se je krilni center (4) odmaknil na položaj krila. Branilec (2) in center (5) sta odigrala »blokiral in vteci«. Branilec (2) je nato napad zaključil s prodromom ali podajo igralcu, ki se je odcepil pod koš ali podajo na zunanje položaje.

Slika 13. Napad po podaji žoge izza bočne črte 1 (začetek in nadaljevanje).

mor mu je organizator igre (1), ki je bil izvajalec, podal žogo. Nato je branilec (2), ki je čakal na bližnjem krilu, stekel do centra (5), kjer mu je ta vročil žogo. Istočasno je krilni center (4) postavil na krilu blokado krilu (3), ki je nato vtekel pod koš (možnost zaključka) in nadaljeval na nasprotni krilni položaj. Branilec (2) je vodil žogo proti krilnemu centru (4) in mu jo podal, nato pa stekel na krilni položaj. Organizator igre (1) se je odkril na vrh »rakete«, kjer je sprejel podajo in nato odigral 2 : 2 s centrom (5), ki mu postavi blokado. Organizator igre (1) je napad zaključil s prodromom ali podajo igralcu, ki se je odcepil pod koš, ali pa podal žogo na zunanji položaj.

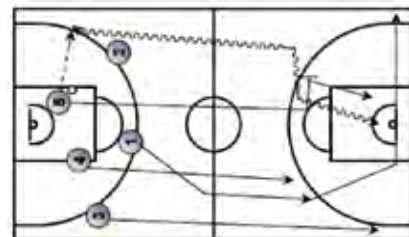
Slika 15. Napad po podaji žoge izza bočne črte 2 (začetek in nadaljevanje).

Vračanje žoge v igrišče je prevzel krilni center (4), kot vidimo na Sliki 15. Organizator igre (1) se je odkril na vrh »rakete«, istočasno se je krilo (3) odkrilo na krilni položaj,

center (5) je postavil blokado branilcu (2), ki se je odkril k žogi (možnost podaje in zaključka napada). Krilni center (4) je po podaji organizatorju igre (1) vtekel pod koš (možnost podaje in zaključka) in nato odšel na nasprotni branilski položaj. Center (5) je po postavljeni prvi blokadi, šel postaviti blokado organizatorju igre (1), s katerim sta odigrala »blokiral in vteci«. Organizator igre (1) je nato napad zaključil s prodromom ali podajo igralcu, ki se je odcepil pod koš ali podajo na zunanje položaje.

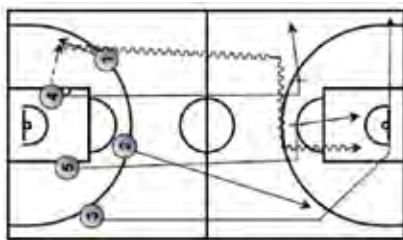
Tranzicijski napad

Poleg postavljenih napadov so pomemben delež napadov slovenske reprezentance predstavljali tudi zgodnji napadi, kar potrjuje njeno usmerjenost v hitro, tranzicijsko igro. V povprečju je na tekmo naša reprezentanca odigrala 14,8 zgodnjih napadov, ki so povprečno trajali 6,3 sekunde.

Slika 16. Organizacija zgodnjega napada 1.

Slovenska reprezentanca je veliko napadov zaključila s t. i. tranzicijsko igro v fazi zgodnjega napada. Prenos žoge v napadalno polovico je bil običajno organiziran tako, da se je bližnji branilec odkril centru, ta mu je podal žogo. Sledil je prenos žoge, kar vidimo na Sliki 16. Branilec je prenesel žogo ob bočni črti, drugi branilec in krilo pa sta stekla čim hitreje v napadalno polovico ob nasprotni bočni črti do nasprotnikove polkrožne črte za tri točke, kjer je branilec vtekel pod koš in nadaljeval gibanje na nasprotno krilo. Centra sta sledila ostalim igralcem, pri čemer se je krilni center zaustavil na branilskem položaju, visoki center pa je šel postaviti blokado igralcu s žogo. Branilec 2 je lahko ob kvalitetnem vtekanju podal branilcu 1 ali pa zaključil napad s prodromom ali podajo igralcu, ki se je odcepil pod koš ali podajo na zunanje položaje.

Slika 17. Organizacija zgodnjega napada 2.

V primeru, da je obrambni skok dobil branilec, je le ta takoj prenesel žogo v napad po levem ali desnem hodniku. Krilo ali branilec, ki je že bil na tem hodniku, se je pomaknil na krilni položaj na strani žoge in ni prišlo do vtekanja.

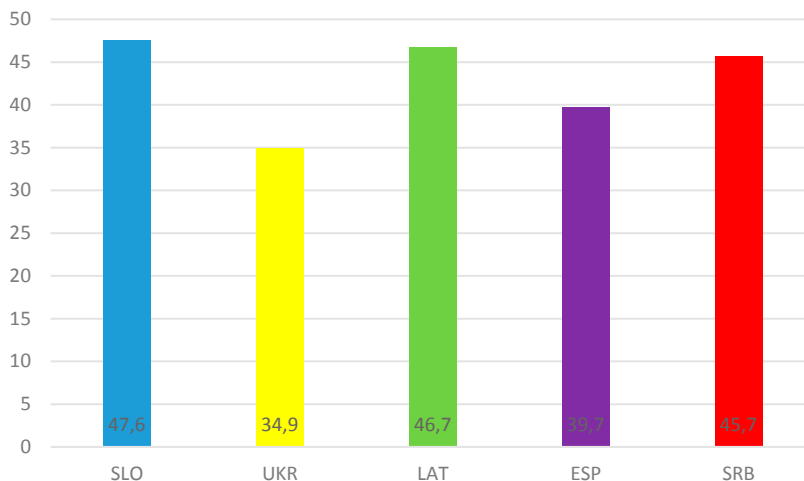
Zgodnji napad so izvedli tudi z dvojnima blokadama na vrhu »rakete«, ki sta ju postavila centra, kar vidimo na Sliki 17. Prenos žoge je potekal povsem enako, vendar je bil tokrat krilni center v srednjem hodniku bližje prenašalcu žoge. Ta mu je tudi postavil prvo blokado na žogi in se nato odcepil nad črto za tri točke, medtem ko se je visoki center odcepil pod koš. Branilec je zopet zaključil kakor je želel, vendar je imel boljši položaj za met ali prodor zaradi dvojno postavljene blokade.

Poleg zgodnjih napadov lahko med tranzicijske napade prištevamo tudi protinapade. V povprečju je slovenska reprezentanca odigrala le 4 protinapade na tekmo, ki so v povprečju trajali 3,2 s. To je manj od pričakovanih in hkrati tudi manj od ugotovitev nekaterih drugih avtorjev (Cardenas in sod., 2015; Conte in sod. 2017; Tsamourtzis in sod., 2005). Po našem mnenju to govori v prid dokaj nadzorovane igre slovenskih košarkarjev v fazi tranzicije, ki očitno niso forsirali hitrih zaključkov s številčno premočjo. Hkrati se je potrebno tudi zavedati, da na tako visoki tekmovalni ravni, kar še posebej velja za izločilni del tekmovanja, ekipe težko prihajajo v situacijo številčne premoči. Nasprotni igralci se namreč hitro vračajo v obrambo, morebitne protinapade in lahke koše pa preprečujejo s taktičnimi osebnimi

Tabela 7
Osnovni podatki ekipne statistike slovenske reprezentance v izločilnem delu prvenstva

	2 točki	3 točke	Met	PM	Skok			As	Izg	Od
					N	O	S			
Slo	52,6 %	39,8 %	47,6 %	80,7 %	10,5	28	38,5	18	10	6,5

Legenda: 2 točki – odstotek zadetih metov za 2 točki; 3 točke – odstotek zadetih metov za 3 točke; Met – odstotek zadetih prostih metov; PM – odstotek zadetih prostih metov; Skok – število skokov v napadu, obrambi in skupaj; As – število asistenc; Izg – število izgubljenih žog; Od – število odvzetih žog.

Slika 18. Povprečen odstotek meta iz igre Slovenije v izločilnem delu in odstotek nasprotnikov na njihovi tekmi proti Sloveniji.

napakami. Tovrstnih osebnih napak je bilo nad našimi košarkarji storjenih veliko.

Analiza igralne učinkovitosti na osnovi parametrov statistike igre

Podatki v Tabeli 7 pokažejo, da je imela slovenska reprezentanca zelo dober odstotek meta tako iz igre kot tudi iz prostih metov. To je bil eden ključnih razlogov, ki so pripomogli k zmagi nad nasprotniki. Uspešnost meta za dve točki je bila celo nad 50 %,

meta za tri točke le malce pod 40 %. Zaradi velikega števila osebnih napak, ki so bile storjene nad Slovenci, in posledično velikega števila prostih metov je bilo ključno dobro izvajanje prostih metov. Zadeli so jih nad 80 odstotkov, kar je zelo dobro.

Kot vidimo na Sliki 18 nobena reprezentanca ni imela boljšega odstotka meta na tekmi proti Sloveniji, kot ga je ta imela povprečno v celotnem izločilnem delu tekmovanja. Še najbolj sta se ji približala reprezen-

Tabela 8
Povprečna ekipna statistika Slovenije v izločilnem delu in ekipna statistika nasprotnikov na njihovi tekmi proti Sloveniji

	Skok			As	Izg	Od	ON
	N	O	S				
Slo	10,5	28	38,5	18	10	6,5	20
Ukr	10	26	36	16	18	6	26
Lat	9	19	28	24	9	5	32
Esp	12	23	35	16	13	8	20
Srb	13	23	36	16	9	5	28

Legenda: Skok – število skokov v napadu, obrambi in skupaj; As – število asistenc; Izg – število izgubljenih žog; Od – število odvzetih žog; ON – število osebnih napak.

tanci Latvije in Srbije. Po našem mnenju sta bili prav zaradi tega to edini reprezentanci, ki sta držali korak s Slovenijo čez celotno tekmo, vendar na koncu morali priznati premoč. Na preostalih dveh tekmah proti Ukrajini in Španiji je bil uspešen met iz igre glavni vzrok za zmago.

Pri preostalih kazalnikih bomo izpostavili predvsem skok in izgubljene žoge. V Tabeli

8 vidimo tudi, da so imeli slovenski košarkarji povprečno kar 18 asistenc na tekmo, kar kaže na raznoliko in kolektivno igro v napadu. V obrambi so odvzeli le 6,5 žog na tekmo, kar ne moremo ovrednotiti kot presežek. Skok je eden najpomembnejših dejavnikov, ki vplivajo ne rezultatsko uspešnost ekipe. Slovenska reprezentanca ni bila na nobeni tekmi v izločilnem delu prvenstva slabša od nasprotnika v tem elementu, čeprav je bila v povprečju nižja od vseh nasprotnic.

Glede na hiter slovenski stil igranja so igralci povprečno izgubili malo žog, in sicer le 10 žog na tekmo. Zavedati se moramo, da ob hitri igri hitreje prihaja do napak in posledično večjega števila izgubljenih žog. Kljub hitri igri je slovenskem igralcem uspelo ohraniti sprejemljivo število izgubljenih žog.

Iz Tabele 8 vidimo, da so bile slovenske nasprotnice v večini zelo izenačene s slovenskim povprečjem pri zgoraj omenjenih parametrih. Kot smo že omenili, so bili naši košarkarji na zadnjih dveh tekmah v skoku povsem izenačeni z nasprotnima ekipama, medtem ko so na prvih dveh bili veliko bolj dominantni pod obema obročema. Pri številu asistenc so za nasprotnikom zastali le na tekmi proti Latviji. Izgubljenih žog so imeli košarkarji Španije in Ukrajine precej več kot Slovenci, medtem ko so slednji imeli na tekmi proti Latviji bistveno več izgubljenih žog, na tekmi proti Srbiji pa so bili izenačeni z njimi. Prav tako so bile reprezentance zelo izenačene pri odvzetih žogah.

Največje razlike se pokažejo pri številu osebnih napak nad nasprotnim moštvom. Slovenska reprezentanca je storila veliko manj osebnih napak nad nasprotniki, kot ti nad njo. Posledično so slovenski košarkarji izvajali precej več prostih metov kot nasprotniki in z njimi dosegli veliko več točk kot nasprotniki. Španci so bili edini, ki so dosegli več točk iz prostih metov kot Slovenci.

Slovenija je na evropskem prvenstvu prikazala zelo dobro, hitro, dinamično in kombinatorno igro, nad katero so bili vsi navdušeni. Razlogov za končno zmagoslavje je seveda več. Eden glavnih, ki ga še nismo omenili, je izjemen ekipni duh, ki je do največjega izraza prišel v drugem polčasu finalne tekme, kjer so morali nadomestiti glavna igralca reprezentance, ki zaradi utrujenosti in poškodbe nista mogla na parket. Ključnega pomena je bila odprta hitra in kolektivna igra v napadu, saj so pod tak-

tirko Gorana Dragića kreirali atraktivno in zelo učinkovito igro. Kolektivna igra je najbolj prišla do izraza, ko je kateri od nosilcev igre imel slab strelski dan. Takrat so namreč ostali igralci prispevali večji delež k uspehu. To se je videlo tudi v finalu, ko so kljub slabšemu metu iz igre uspeli premagati Srbe in se veselili naslova evropskih prvakov.

Literatura

1. Cardenas, D., Ortega, E., Llorca, J., Courel, J., Sánchez-Delgado, G., Pinar, M. I. (2015). Motor characteristics of fast break in high level basketball. *Kinesiology*, 47 (2): 208–214.
2. Conte, D., Favero, T. G., Niederhausen, M., Capranica, L., Tessitore, A. (2017). Determinants of the effectiveness of fast break actions in elite and sub-elite Italian men's basketball games. *Biology of Sport*, 34(2): 177–183.
3. Dežman, B. (2000). *Košarka za mlade igralce in igralke*. Ljubljana: Fakulteta za šport, Inštitut za šport.
4. Dežman, B. (2010). *Osnove protinapada*. Pridobljeno 30. 7. 2018 iz http://www.kosarka-dezman.com/dokumenti/gradiva/ogj-Dezman_osnove%20protinapada.pdf
5. Dežman B. in Wright S. (2010). *Osnove zgodnjega napada*. Pridobljeno 30. 7. 2018 iz http://www.kosarka-dezman.com/dokumenti/gradiva/FxmWright_Dezman_zgodnji%20napad.pdf
6. Dežman, B. in Erčulj, F. (2000). *Kondicijska priprava v košarki*. Ljubljana: Fakulteta za šport, Inštitut za šport

7. Dežman, B., Erčulj, F., Leskošek, B., Ličen, S., Podmenik, N., Zagorc, G. idr. (2012). *Struktura košarkarske igre in igralna učinkovitost*. Ljubljana: Fakulteta za šport, Inštitut za kineziologijo
8. Grgič, J. (2016). *Analiza napadalne taktike slovenske košarkarske reprezentance v skupini D na svetovnem prvenstvu v Španiji 2014*. Diplomsko delo, Ljubljana: Univerza v Ljubljani, Fakulteta za šport.
9. <http://www.fiba.basketball/eurobasket/2017>. Pridobljeno 23. 2. 2018.
10. Karalejić M. in Jakovljević S. (2008). *Teorija i metodika košarke*. Beograd: Fakultet sporta i fizičkovaspitanja.
11. Kralj, M. (2011). *Analiza finalne košarkarske tekme na svetovnem prvenstvu 2010 v Turčiji*. Diplomsko delo, Ljubljana: Univerza v Ljubljani, Fakulteta za šport
12. Pavlovič, M. (2000). *Mejniki slovenske košarke*. Ljubljana: Pisanica.
13. Trninič, S. (1996). *Analiza i učenje košarkaške igre*. Pula: Vikta.
14. Tsamourtzis, E., Karypidis, A., Athanasiou, N. (2005). Analysis of fast breaks in basketball. *International Journal of Performance Analysis in Sport*, 5(2): 17–22.
15. Žibrat, M. (1996). *Košarka od začetka do danes*. Maribor: Samozaložba.

Simon Cerkovnik, mag. šp. vzg.
simon.cerkovnik@gmail.com